

RAZEM W NIEBIE

„Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami”. (2 Kor 4, 14)

Na kartach Starego Testamentu stale obecna jest nadzieja na życie wieczne. Psalmista z ogromną radością wyznaje: „Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje, a ciało moje będzie spoczywać z ufnością, bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu” (Ps 16 [17], 9-10). Te nadzieje wzmożyły się w ostatnich stuleciach ery przedchrześcijańskiej, znalazłszy wyraz w Księdze Mądrości. Jej autor, widząc, że często grzech przesłania prawdziwe wartości, rozważa losy ludzi dobrych i złych, by stwierdzić, że „dusze sprawiedliwych są w rękę Boga i nie dosięgnie ich męka” (Mdr 3, 1).

Nadzieje ludu Bożego wypełniły się w Jezusie Chrystusie. Chrystus zmartwychwstał, dlatego i święci zmartwychwstaną. Chrystus nie zmartwychwstał jako osoba prywatna, ale jako Głowa Kościoła, a jeśli Głowa zmartwychwstała, reszta ciała nie będzie na zawsze leżeć w grobie. Zmartwychwstanie Chrystusa jest zadatkim naszego zmartwychwstania. „[Jesteśmy] przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami” (2 Kor 4, 14).

Credo chrześcijańskie – wyznanie naszej wiary w Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego oraz w Jego stwórcze, zbawcze i uświęcające działanie – osiąga punkt kulminacyjny w głoszeniu zmartwychwstania umarłych na końcu czasów oraz życia wiecznego. Wierzmy mocno, że jak Chrystus prawdziwie zmartwychwstał i żyje na zawsze, tak również sprawiedliwi po śmierci będą żyć na zawsze z Chrystusem Zmartwychwstałym i że On wskrzesi ich w dniu ostatecznym. Nasze zmartwychwstanie, podobnie jak zmartwychwstanie Chrystusa, będzie dziełem Trójcy Świętej: „Jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha” (Rz 8, 11).

To przeobrażenie naszego ciała zostaje przygotowane w tym życiu przez więź z Jezusem, w sakramentach, a zwłaszcza w Eucharystii. My, którzy w tym życiu karmiliśmy się Jego Ciałem i Jego Krwią, zmartwychwstaniemy razem z Nim. Jak Jezus zmartwychwstał ze swoim Ciałem, tak i my zmartwychwstaniemy w naszych ciałach, które zostaną przemienione w ciała chwalebne.

Kardynał Wyszyński napisał: „Mamy miejsce w niebie, które na nas czeka; choćbyśmy bardzo późno tam przyszli, lub zasiedzieli się w czyścicu, nikt go nie zajmie, bo ono jest tylko dla nas; gdybyśmy nawet nigdy tam nie doszli, pozostanie nie zajęte”. Nie powinno być pustych miejsc i Jezus robi wszystko, abyśmy się tam znaleźli. Także papież Franciszek przypomina, że chrześcijanie są w drodze ku nowemu życiu. Czasami myślą o jakimś abstrakcyjnym, dalekim niebie, ale nie idzie o miejsce, ale „o drogę ku spotkaniu: ostatecznym spotkaniu z Jezusem”. Musimy pamiętać, że pielgrzymujemy przez życie, aby spotkać Jezusa twarzą w twarz. Jest to spotkanie, które sprawi, że będziemy się cieszyć na wieki.

„Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami”. (2 Kor 4, 14)

Tajemnica Nieba przekracza ludzkie możliwości zrozumienia i wyobrażenia. Tak ją opisała św. Faustyna w swoim Dzienniczku: „Dziś w duchu byłam w niebie i oglądałam te niepojęte piękności i szczęście, jakie nas czeka po śmierci. Widziałam, jak wszystkie stworzenia oddają cześć i chwałę nieustannie Bogu; widziałam, jak wielkie jest szczęście w Bogu, które się rozlewa na wszystkie stworzenia, uszczęśliwiając je...”

Jak żyć Słowem Pana?

W naszym życiu często pojawiają się niepokoje... lęki.. Patrzymy z niepewnością w przyszłość... nie wiemy, co przyniesie nam jutro... Jezus jednak mówi do nas: „Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie. Mocna wiara w Jezusa, usuwa wszelki lęk...Trzeba tylko kurczowo się Go trzymać... Zatem należy zawsze szanować i kochać nasze życie, a także życie tych, którzy cierpią, aby i oni doświadczyli bliskości królestwa Bożego. Chcąc osiągnąć niebo trzeba pełnić dobre uczynki i być w łączności z Bogiem. Niech naszym celem będzie ciągłe dążenie do tego, by być prawdziwymi świadkami Chrystusa. Nie unikajmy wspólnej formacji. Rekolekcje w Zembrzycach są doskonałą okazją do formowania się wspólnie w drodze do nieba. Niech na tej drodze przyświeca nam myśl św. Ojca Pio: „Zostańmy świętymi, a w ten sposób prodo byciu razem na ziemi, będziemy zawsze razem w niebie”.

Świadectwo

Chyba każdy z nas chciałby osiągnąć niebo, być człowiekiem zbawionym i dołączyć do grona świętych, którzy fascynują nas oraz prowadzą na różnych i ważnych etapach drogi życia do upragnionej bliskości z Bogiem i Maryją.

Jako dziecko byłam skłonna myśleć, że świętość jest zarezerwowana tylko dla wybranych ludzi. Kojarzyłam ją z doskonałością, odległą rzeczywistością, niedostępną, na którą muszę sobie zasłużyć. Bóg cierpliwie czekał. Stawiał na mojej drodze życia ciekawych i zwykłych ludzi, do których nie miałam wątpliwości, że są święci. W miarę upływu lat zmieniało się moje myślenie, że do nieba zaproszeni są wszyscy, On czeka i na mnie, i tego bardzo pragnie. Ciągłe bowiem powtarza, że bardzo każdego kocha. Nawet na krzyżu wołał do swego Ojca „przebacz im, bo nie wiedzą co czynią”. Prosił, bo kochał i chciał, by byli z Nim w niebie. Wiara daje mi nadzieję na spotkanie z Chrystusem. Świętość jest zaproszeniem, darem, łaską, na którą mogę odpowiedzieć. Otrzymam, ale nie o własnych siłach. Przyjęcie tego daru mocą Ducha Świętego, przemienia moją postawę, myślenie i zachowanie in wzór Jego życia. Moja odpowiedź jest jednak zadaniem na całe życie. Ciągłe trzeba pamiętać o słowach św. Jana Pawła II że „stale trzeba od siebie wymagać”. Święci też od siebie wymagali. Uczy nas tego św. Faustyna, św. Jan Paweł II, św. Joanna Beretta Molla i inni. Tajemnica ich świętości tkwi w ufności Bogu. Na niej budowali swoje wysiłki i zmagania z codziennością. Tego stale się uczę i nieustannie odkrywam jak bogaty jest Bóg w swoich pomysłach i w swoim miłosierdziu.

Alicja, Grupa I

„Wprowadzajcie słowo w czyn” (Jk 1,22)

Duszpasterstwo osób żyjących w stanie wolnym Archidiecezji Katowickiej „Grupa 33” www.grupa33.pl